№ 36 Կիրակի, Նոյեմբերի 13—1866. № 36.

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ

Թիֆլիսի առևտրական գազեթ:

Հրատարակվում է շաբաթը մէկ անգամ կէս թերթ, կիրակի օրերով: 10 ամսվայ դիներ Մարտից մինչև Յունվարը քաղաքումս՝ 2 մանեթ 50 կոպ., դուրսը՝ 3 մանեթ:

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԹԵՐԹ

(ԱՌԱՋԻՆ ՏԱՐԻ)

Գազեթին ստորագրվիլ կարելի է խմբագրողի մօտ:
Գազեթումը հրատարակվելու կընդունվին մանաւոր յայտարարութիւններ: Գնեերի մասին կարելի է իմանալ խմբագրատանը:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ.

«Վաճառականը» 1867 թ-ին Տէրութենի կարգադրութիւնները: Ծառայողների վարձատրութիւնները: և փոփոխութիւնները: Տօրդեր: Մեր հողևորականների վրայ մէկ քանի խօսք: Զանազան տեղեկութիւններ: Առևտրական տեղեկութիւններ: Մանաւոր յայտարարութիւններ:

„ՎԱՃԱՌԱԿԱՆԸ„ 1867 ԹԻՒՆ.

Ինչպէս հրատարակել էինք „Վաճառականի„ 30-դ № ումը 1867 թվին „Վաճառականը„ կտրվի էնպիսի թերթերի վրայ, որ տարին հիմիկվան 4 կէս թերթի տեղ 5-ից մինչև 6-ը լինի իր սեծութիւնով: Գալ տարվան ստորագրվողները կստանան ձրիաբար „Առևտրական բառարան„, որի մէջ ամփոփված կլինին թէ առևտուրին վերաբերեալ գլխաւոր գործածված բառերը և թէ գլխաւոր փողերի որքանութիւնը Ռուսի փողի հետ համեմատելով: 1867 թվին „Վաճառականի„ մէջ կտրվին շարունակ ամեն նումերումը „Ռուսաց տելեգրաֆի ընկերութենից„ ստացած թէ առևտուրին և թէ միւս հասարակական գործերին վերաբերեալ նոր համբաւները: „Վաճառականի„ դինը գալ տարի թէ քաղաքումս և թէ դուրսը կլինի 5 մ. Գալ տարի „Վաճառականը„ կգրվի դայ հինգշաբթի օրերով:

Հիմիկվանից ընդունվում է գալ տարվան ստորագրութիւնը քաղաքումս՝ „Վաճառականի„ խմբագրողի և նրա գլխաւոր գործակից պ. Ա. Երիցեանցի մօտ, նմանապէս և գրավաճառ պ. Ա. Էնգիլհաճեանցի դրատանը, իսկ սաւառ քաղաքացիները դիմեն դառնան ուղղակի „Վաճառականի„ խմբագրողին էս հասցէով՝ „Վաճառականի„ խմբագրող Գէորգ Տէր-Աղէքսանդրեանցին Թիֆլիսումը„, իսկ Ռուսերէն՝ „Редактору Тифлисскаго Торговаго листка Егору Тер-Александрову въ Тифлисѣ„.

Խնդրում ենք 1867 թվի մեր գազեթին ստորագրվել ցանկացողներից, որ նրանք յայտնեն իրանց ցանկութիւնը մեզ մինչև էս տարվան նոյեմբերի վերջը, որ կարողանանք ստորագրվողների թվի համեմատ կարգադրութիւն անել գալ տարվան համար:

ՏԷՐՈՒԹԵՆԻ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ:

ԾԱՌԱՅՈՂՆԵՐԻ ՎԱՐՁԱՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԵՒ ՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ:

Փոքր մաքսատան անդամ, նաղվորնի սովետնիկ Նիկողայոս ՏԷՐ-ՇՄՈՎԱՆՆԱՅԸ ստացաւ կոլլեժսկի սովետնիկի աստիճան 1866 թ. յունիսի 22-ին:

Թիֆլիսի գաւառական պրոկուրորի քրէական մասի ընկերի պաշտօնակատար, կոլլեժսկի ասսեսոր Յովհաննէս ԵՂԻԱԶԱՐԵԱՆՑԸ ստացաւ նաղվորնի սովետնիկի աստիճան, մի և նոյն թվին:

8-դ Մեժելից կոմիսիայի անդամի պաշտօնակատար, տիտուլեարնի սովետնիկ Զուրաբ ԽԱՆԳԱՄԱԼԵԱՆՑԸ ստացաւ կոլլեժսկի ասսեսորի աստիճան, մի և նոյն թվին:

Թիֆլիսի նահանգական պրոկուրորի պաշտօնակատար, տիտուլեարնի սովետնիկի Խաչատուր ԱՐՎԱՆԵԱՆՑԸ ստացաւ կոլլեժսկի ասսեսորի աստիճան, մի և նոյն թվին:

Կովկասեան փոխարքայի գլխաւոր կառավարութենի ֆինանսների դեպարտամենտի հաշվապահ, կոլլեժսկի սեկրետար Միքայել ԱՄԲԱՐԴԱՆԵԱՆՑԸ, գլխաւոր կառավարութենի թագաւորական կայքերի դեպարտամենտի երկրաչափ, կոլլեժսկի սեկրետար Արսեն ՐՈՏԻՆԵԱՆՑԸ, Կովկասեան փոխարքայի խորհրդարանի կանցելեարիայի ժուրնալիստ, կոլլեժսկի սեկրետար Նիկողայոս ՇԱՐՈՒԵԱՆՑԸ և Կովկասեան մաքսատան հաշվապահ, կոլլեժսկի սեկրետար Ստեփան ԻՍՊԱՆԴԻԱՐԵԱՆՑԸ ստացան տիտուլեարնի սովետնիկի աստիճան, մի և նոյն թվին:

— Նախիջևանի նահանգական ուսումնարանի պատրաստական դասատան վարժապետ Խաչատուր ԹԱԼԱՆԹԱՐԵԱՆՑԸ նշանակվեցաւ Երևանի գաւառական դատարանի ատենադպիր, 1866 թվի սեպտեմբերի 9-ին:

ՏՕՐԳԵՐ.

Թիֆլիսի նահանգական կառավարութենումը էս նոյեմբերի 25-ին նշանակված է Բորչալուի կողմը Շինիխ գիւղից մինչև Սա-

դախլо գիւղը գտնված Դեբեդ անունով գետի մէջ ձուկը բռնելու իշխարով տալու տորդը։

Ալէքսանդրոպոլի նահանգական կառավարութենումը էս նոյեմբերի 25-ին նշանակված է Ալէքսանդրոպոլ քաղաքի մէջ 1867 թվի յունվարի 1-ից երեք տարի ժամանակով կշռի և տաւար մորդելու հարկերի ժողովելու իշխարով տալու տորդը։

Թիֆլիսի դաւառական կառավարութենումը 1867 թվի յունվարի 12-ին նշանակված է Սոնղալաչս գիւղումը գտնված Թիֆլիսի բնակիչ Գրիգոր Ատանովի 1650 մ. դին դրած այգու ծախելու տորդը։ Էդ այգու գետինը իշխանուհի Երիսթովինն է և Մոխրանսկունը։

Էլի էնտեղ 1867 թվի յունվարի 14-ին նշանակված է Կումիս գիւղումը գտնված Թիֆլիսի նահանգի բնակիչ Մոսէ Շերեշևվիլու 1050 մ. դին դրած այգու ծախելու տորդը։

Էլի էնտեղ 1867 թվի յունվարի 16-ին նշանակված է Թիֆլիս քաղաքի 2-դ մասի 4-դ կվարտալումը, Սուրբ-Սարգսի քուչումը գտնված աղնիւ Աբաս-Կուլի-Բէկ Եդիգարովի 1100 մ. դին դրած տան և այգու ծախելու տորդը։

Էլի էնտեղ 1867 թվի յունվարի 20-ին նշանակված է Թիֆլիսի 2-դ մասի 1-ին [illegible], Թրքիսեր քաղաքացի Ցարութիւն Գոչարեանցի 2000 մ. դին դրած տան ծախելու տորդը։

Կովկասեան պրիկաղումը 1867 թվի յունվարի 20-ին նշանակված է Թիֆլիսի 2-դ մասի 1-ին կվարտալումը գտնված սրբերի Իշխանուհի Սալոմէ Բագրատիոն-Մոխրանսկու տան ծախելու տորդը։ Էս տան պարտքն է 15,000 մ։

Էլի էնտեղ 1867 թվի փետրվարի 13-ին նշանակված է Մարաքդա գիւղումը գտնված կոլլեժսկի ասսեսոր Իշխան Լեոնիդ Բարաթովի երեք այգու, ջրաղացի և միւս չինութիւնների ծախելու տորդը։ Էս կայքի պարտքն է 3000 մ։

Էլի էնտեղ էս նոյեմբերի 18-ին նշանակված է Թիֆլիսի 4-դ մասի 2-դ կվարտալումը գտնված տիտուլեարնի սովետնիկի կին Պելագեյա Դաւթեանցի տան ծախելու տորդը։ Էս տան պարտքն է 6350 մ։

Ելիսաւետպոլի նահանգական կառավարութենումը 1867 թվի յունվարի 24-ին նշանակված է Ելիսաւետպոլ քաղաքումը գտնված Ելիսաւետպոլի բնակիչ Աւետիս, Գրիգոր և նրանց մէջ Ոսկի Աղաբաբեանցների 600 մ. դին դրած տան ծախելու տորդը։

Բաքուի դաւառական կառավարութենումը 1867 թվի յունվարի 16-ին նշանակված է Բաքուի մէջ գտնված Շուշվայ բնակիչ Յակոբ Զարափեանցի 6560 մ. դին դրած տան ծախելու տորդը։

Էլի էնտեղ 1867 թվի յունվարի 16-ին նշանակված է Շուշվայ նահանգի Ամ-Էմաղլու գիւղումը գտնված Շուշվայ բնակիչ պրապորշչիկ Ալավերան Բէկի և նրա եղբօր Նարիման Բէկ Նարիման Բէգովի գետնի և Շուշի քաղաքումը գտնված նրանց 1350 մ. դին դրած տան և այգու ծախելու տորդը։

Երևանի նահանգական կառավարութենումը 1867 թվի ապրիլի 3-ին նշանակված է Երևանումը գտնված Էնտեղացի Հաջի Բաղիր Քեալրալայ-Մահմադ-Վալի օղլու 900 մ. դին դրած տան ծախելու տորդը։

ՄԵՐ ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆՆԵՐԻ ՎՐԱՅ ՄԷԿ ՔԱՆԻ ԽՕՍՔ։

1.

Քահանաների պարտքը չէ թէ միայն մկրտութենի, պսակի և թաղման օրէնքների կատարելն է, այլ և ժողովրդի համար առաքինութենի և բարի վարքի օրինակ լինելը։ Քահանաները և առհասարակ եկեղեցու միւս պաշտօնեաները պարտական են ծառայել դլխաւորապէս իր եկեղեցու, այս ինքն ժողովրդի հոգևոր պիտոյքներին և բարոյական պահանջմունքներին, որովհետև եկեղեցի ասելով, ամենքն էլ գիտեն, որ պէտք է հասկանանք ոչ թէ միայն հասարակաց աղօթք անելու տունը, միայն նրա պատերը և սիւները, չէ, այլ էն մարդկանցը, որոնք ժողովվում են էն տան մէջը։ Ժողովուրդն է եկեղեցի, որ և նմանապէս հօտ է կոչվում, այս ինքն սուրու և գտնվում է հովվի, այս ինքն չոբանի—եկեղեցու պաշտօնեաների վերակացութենի տակը։ Հենց էդուր համար էլ է, որ ամեն անգամ մեր քահանայուներ ընտրելիս, մեր եկեղեցու օրէնքը իրաւունք է տալիս առհասարակ մեր բոլոր ժողովրդին ձէն տալ էդ մարդու արժանաւորութիւնների և պակասութիւնների մասին։ Մեր եկեղեցու կանոնը կամենում է, որ հօտը էնպիսի հովիւ ընտրէ իրա համար, որին աւելի յարմար և արժանի է համարում ինքը։ Էս կանոնի գեղեցկութիւնը աննման է։ Բայց ի՞նչ անես, որ գործով ոչ թէ միայն չէ կատարվում էդ կանոնը, այլ և խորթ բան են համարում դրա կատարելը և էդպիսի բաներումը խառնվելը։—Է՛հ, ի՞նչ իմ բանն է, յեա քաշվելով ասում է մեր ժողովուրդը, իրանք գիտեն, ո՞ւմը կամենան ընտրեն և ի՞նչ ուզենան, անեն,,։ Մէկ հարցնող լինի դրանց, թէ այ պատուելիներ, մէկ լաւ մտածեցէք, տեսէք, թէ էդ մարդիկը, որ քահանայ են դառնալու, ո՞ւմ համար,—չէ՞ որ քեզ համար, մեզ բոլորիս համար։ Մեր ընտանիքների և մատաղ մանուկների մէջ պիտի նստի և վեր կենայ նա, պէտք է խօսի, խրատէ և խորհրդակից լինի նրանց հետ։ Բայց մի՞թէ ամեն մարդու կարելի է ներս թողնել մեր տուն և մեր մատաղ մանուկների մօտ։ Մեզանից ամեն մէկը իրա տան մէջ ամենևին չէ կամենում մէկ անհաւատարիմ և անկարգ ծառայ ընդունել։ առաջ հարց ու փորձ է անում նրա մասին, փորձում է նրան և յետոյ միայն ընդունում է։ Ծառան ի՞նչ աղդեցութիւն կարող է ունենալ դերդաստանի վրայ—բայց դերդաստանի գլուխը աշխատում է էնպիսի ոքմին ճարել, որ իր զաւակների համար վատ օրինակ չլինի։ Բայց հոգևորականների գործումը մենք շատ ղիջող բնութիւն են տատնում։ Ցգէտը, անուսումը, հոգով և մարմնով աղքատը աղաչում է հոգևորական դառնալու։—թող ասում ենք, դնայ, մէկ կտոր հացի տիրանայ, խեղճ մարդ է,,։ Բայց մենք կասենք, որ եթէ էդպիսի տգէտ և խեղճ մարդիկ հացի կարօտ են մնացած, աւելի լաւ կլինի, որ եղբայրական սիրու օրէնքների հիման վրայ, օգնենք նրանց և մէկ կերպով ապրուստ տանք, քան թէ էդպիսներին մեր գլխին հովիւ ու պահապան կարդենք, թէ ի՞նչ է, քաղցած չմեռնեն։ Ի՞նչ հովիւ և ի՞նչ տէր կարող է լինել նա ժողովրդի համար,

մինչև ինքը ոչ իր ղլուխն է ճանաչում և ոչ իր վեմ պաշտօնը:

Եւ ղերդ որ մեծ և վեմ է քահանայի և առ հասարակ եկեղեցականների պաշտօնը: Բայց ի էն, որ դրանք միջնորդ և բարեխօս են մարդկանց և Աստուծու մէջ, հաշտեցնում են ապաշխարող մեղաւորին մեր Անոխակալ Փրկչի հետ, դրանք ունին նմանապէս և ուրիշ մեծ մեծ պարտականութիւններ դէպ ի իրանց ժողովուրդը: Դրանք պէտք է լինին մեր ժողովրդի համար հոգևորական և բարոյական մասերումը ուսուցիչ իրանց շարունակ քարոզներով: Դրանք աւելի միջոց ունին և մեծ ազդեցութիւն մանաւանդ հասարակ ժողովրդի վրայ՝ նրանցը դէպ ի ուսում, դիտութիւն, արհեստներ և ամեն պատուաւոր գործերը խրախուսելը: Նրանց պարտքն է հասկացնել մեր արհեստաւորներին, վաճառականներին, որ դրանք իրանց որդիքերանցը ուսումի տան ոչ թէ մէկ քանի տարով, ինչպէս հիմի են անում, այլ էնքան ժամանակով, որքան հարկաւոր է բոլորովին կատարելագործվելու որ և իցէ արհեստի կամ զիտութենի մէջ: Պէտք է հասկացնէ նրանցը, որ իրանց զիտեցած արհեստներից աւելի նուրբերը կան, որ նրանց յայտնի չեն. բայց եթէ իրանք չեն զիտի, պէտք է աշխատեն, որ գտնեա իրանց որդիքերանցը սորվեցնել տան: Պէտք է նրանց ականջներումը հնչեն Քրիստոսի բոլոր պատուէրները և համոզեն նրանցը պատաւոր կերպով և բարի խնամանքով ներդործելու ամեն գործերի մէջ. ճշմարտութիւնը պահպանել իբրև խոկական ճշմարտութենի աշակերտ: Հասկացնել նրանց, որ ճշմարտութիւնը ոչ թէ միայն ազնիւ գործ է և մաքուր խղճմտանքի պտուղ, այլ և ձեռնտու բան է մարդու կեանքի մէջը, որովհետև ճշմարիտ մարդուն ամեն գործերումը աւելի են հաւատում, քան թէ ստախօսին: Եւ էս բոլոր բաները քահանաները աւելի միջոց ունին գլուխ բերելու, քան թէ ուրիշ ովոր կուզէ լինի: Պատճառները յայտնի են: Առաջին, որ ժողովուրդը իր աղօթարանումը, սուրբ տաճարումը և էն էլ քահանայի բերանից է լսում էդ խօսքերը և երկրորդ, որ մանաւանդ մեր հասարակ ժողովուրդը ուրիշ կերպով հնար չունի էդպիսի բաներ լսելու—դա չէ իմանում գրել—կարդալ: Ճուրնալ ու դաղեթ ասած բաները, որ առ հասարակ կարդացողներին ժամանակի պահանջմունքների յարմար ուղղութիւն տվողներն են, նրանցը նոր և օգտակար մտքեր հաղորդողներն են, բոլորովին անծանօթ են մեր հասարակ ժողովրդին: Եւ ոչ թէ միայն հասարակ, անդրադէտ ժողովրդի վրայ, այլ և բարձր կարգի ժողովրդի, դրագէտների վրայ էլ աւելի մեծ ազդեցութիւն ունի ասված խօսքը, քան թէ գրվածը:

Ղևոնդ երէց Խարազեանց:

ԶԱՆԱԶԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

Ռուսաց Կայսեր հրովարտակը բեկրուտների ժողովելու մասին: Ռուսաց Կայսրը էս տարի հոկտեմբերի 18-ին գրված հրովարտակով հրամայեց՝ 1867 թվի յունվարի 15-ից մինչև փետրվարի 15-ը բեկրուտներ ժողովել զօրքի և նաւատորմիղի լրացնելու համար էս հետևեալ տեղերից՝ Արխանգելսկի, Կիևվի, Վոլինի, Պոդոլսկի, Վիլենսկի, Գրոդնենսկի, Կովնսկի, Մինսկի, Մոդիլեւսկի և Վիտեբսկի գաւառներից, Սառատովի գաւառի Սառատովի օկրուգի գիւղացիներից, Սիմբիրսկի քաղաքացիներից (մեչանին), Վոլոգդա գաւառի Ուստսիսոլսկի, Եարենսկի, Սոլվիչեգոդսկի և մէկ մասով էլ Վելսկի նահանգների թագաւորական գիւղացիներից և նմանապէս Վոլոգդա գաւառի Ուստսիսոլսկի, Եարենսկի և Սոլվիչեգոդսկի նահանգների քաղաքացիներից և ժամանակաւոր պարտաւոր գիւղացիներից: Ինչպէս երևում է էդ հրովարտակից, նշանակված տեղերի մէջ բնակված 1000 հոգուցը՝ 4,—4 մարդ պէտք է բեկրուտ վիր առնվի:

Խօլերան Փոթումը: Էս տարի հոկտեմբերի 14-ին գրում են Փոթուց, որ էնտեղ էս տարվան օգոստոսի 28-ին խօլերայ է լոյս ընկել: Մինչև հոկտեմբերի 8-ը քիչն է եղել հիւանդանում, բայց սեպտեմ-8-իցը սաստկացել է խօլերան: Յետոյ սեպտեմբերի 20-ից թուլացել է և հոկտեմբերի սկզբին համարեա թէ վերջացել է: Էդ միջոցներումը խօլերայով մեռել է էնտեղ 80 մարդ, որոնցից 50-ը զինուորականներից է եղել:

Հադին պանիր: Ամերիկայումը Տորոնտօ քաղաքի մօտ մէկ կոտոր պանիր են չինել էս տարի յունիսին, որի քաշն է 7,000 ֆունտ: Էդ պանիր չինելու համար դործ է ածված մէկ օրումը 7000 կովից կըթած կաթը: Պանիրը ուղարկվեցաւ Նիւեօրքի տնտեսական աշխարհանդիսումը: Շատերը կամեցան առնել էդ պանիրը, բայց նրա տէր պ. Հարրիսը 6,000 դոլլար տվողի վրայ էլ չհամաձայնեցաւ ծախելու, այլ պատեց Պարիժի աշխարհանդիսումը ուղարկելու:

Տասնումէկ յարկանոց տուն Պարիժումը: Պարիժումը հիմի փորձի համար մէկ տուն են չինում 11 յարկանոց: Որովհետև էդ քաղաքի կեդրոնումը դետինը շատ թանկ է ծախվում, էդուր համար էդ տեղերումը տուն չինողները աշխատում են տան յարկերն աւելացնելու: Էդ նոր չինվելու տունը սանդուխտ չպէտք է ունենայ, այլ մէկ անանձին մեքենայով կբարձրացնէ ներքևից վերև թէ մարդկանցը և թէ ամեն հարկաւոր բաները: Էդ մեքենան բոլորովին մէկ անգամ կբարձրանայ և կցածանայ, էնպէս որ 11-դ հարկումը կացողը բոլորովին հանդարտ կբարձրանայ իր տեղը: Վերևի յարկերը, ինչպէս երևում է, ամեն յարմարութիւնները կունենան կենալու համար, որովհետև էնտեղ օդն աւելի պարզ կլինի, լաւ տեսարաններ են բացվում էնտեղ կացողների առաջը և կառքերի ձէնը բոլորովին չի արգելի նրանցը:

Կրինոլինների ֆաբրիկայի գործունէութիւնը: Սաքսոնիայի ֆաբրիկաներից մէկումը էս վերջին 12 տարումը պատրաստել են 9,597,000 հատ կրինոլին: Որովհետև մէկ կրինոլինի վրայ 90 սրմունկ պոչպատէ մատթուլ է գնում, ուրեմն վերոյիշեալ կրինոլինների չինելու համար գործ է ածվել էս հաշով 863,784,000 արմունկ մատթուլ: Երկրագունաը, որի չրջագիծը 71,982 աշխարհագրական միլ է, էդքան մատթուլով կարելի է $13^1/_2$ անգամ փաթաթել:

Ռուսաց Կայսեր ժառանգի և պրինցեսա Դագմարայի պատակը: Գրում են Պետերբուրգից, որ Նորին Կայսե-

բական Բարձրութիւն Ժառանգ Ալէքսանդր Ալէքսանդրովիչի և պրինցեսա Դագմարայի հանդիսաւոր պսակը կատարվել է հոկտեմբերի 28-ին։ Դագմարայի անունը դրել են Մարիա Ֆեոդորովնա։ Թիֆլիսումն էլ ինչպէս միւս եկեղեցերումը, նմանապէս և հայոց Վանքի եկեղեցումը մոլերին կատարվեցաւ հոկտեմբերի 30-ին, կիրակի օրը, էդ պսակադրութենի պատճառով։ Վանքումը Սրբազան Մակար Առաջնորդը էդ հանդիսի յարմարաւոր ճառ ասաց, օրհնելով ինչպէս Աբքայազն նոր պսակվածներին, նմանապէս և Թագաւորական բոլոր պալատը։

Եկեղեցումը քարոզ ասելու մասին։ Ռուսաց Թագաւոր Կայսրը էս տարի ուլիսի 20-ին հոգևորական կոնսիստորիաների կանոնադրութենի 10-դ յօդուածը փոխել է էս ձևով։ «Վիճակներ ունեցող քաղաքների կաթողիկէ եկեղեցերումը սահմանել հերթով քարոզներ։ Քարոզները պէտք է ասեն քաղաքի և քաղաքների մօտ եղած եկեղեցերու պաշտօնեաները իւրաքանչիւր տարվայ նոյեմբեր ամսին կոնսիստորիայի չինած և վիճակաւոր առաջնորդի հաստատված կիրակի, հանդիսաւոր և սուն օրերի ցուցակով։ Քարոզների գրելը կյանձնվի նմանապէս վիճակի և միւս եկեղեցերու պաշտօնեաներին, որոնք աւարտել են ուսման ընթացքը ակադեմիաներումը կամ սեմինարիաներումը, միայն էն պայմանով, որ էդ քարոզները ասվին իրանց թեմի եկեղեցումը։ Վիճակաւոր առաջնորդի իշխանութենից է կախված էդ քարոզների գրելու կարգի սահմանելը, հոգևոր ցենզորներին ներկայացնելու էն քարոզները եկեղեցումը ասելուց առաջ կամ յետոյ և եկեղեցերու պաշտօնեաների էս պարտաւորութիւնների կատարելու վրայ վերահսկութիւն ունենալը»։

Էս բանը հաղորդելով մեր ընթերցողներին, մենք արդէն առաջուց դիտենք նրանց էս կարգադրութենի մասին լաւ կարծիք ունենալը։ Մեղանից որը չէ համոզված, որը չէ տեսել իր աչքով ու լսել ականջներով մեր եկեղեցերու մէջ էնպիսի քարոզներ, որից կամ ոչինչ չէ հասկանում ժողովուրդը, որովհետև բառերը չատ իրթին են լինում և կամ էնպիսի առակներ ու հեքիաթներ է խմանում, որոնցից օգուտ չէ կարելի քաղել։ Առաջին տեսակ քարոզները բոլորովին անօգուտ են մեր ժողովրդի մեծ մասի համար, իսկ երկրորդները մինչև անգամ վնասակար են՝ նրանց երևակայութենի վրայ ուստիկ ներգործելով։ Ամեն քահանայ և վարդապետ մեղանումն ասում է էնպիսի քարոզ և էնպիսի առարկաների վրայ, որի վրայ ուզում է, առանց ոմքնաւ հարցնելու և քննութենի տակն ընկնելու։ Բայց ի էդ մեր եկեղեցերումը քարոզները ասվում են միայն մեծ պասի կիրակի օրերով, որ չատ ու չատ քիչ է, մեր կարծիքով, մեր ժողովրդի համար։

Էս ծանօթութիւնները աւելացնելով, մենք ցանկանում էինք էս առարկայի վրայ նրանց ուշադրութիւնը դարձնել, ումից կախումն ունի մեղանումը էսպիսի կարգադրութիւնների անելը։ Ի հարկէ մեր վիճակաւոր առաջնորդների վրայ է մեր խօսքը։ Ցոյս ունինք, որ մեր խօսքը անապատի մէջ ասված խօսքերին չի նմանիլ։ Եւ երբ մեր առաջնորդների կողմից էսպիսի կարգադրութիւնների ձէնն իմանանք, կաշխատենք հրատարակելու նրանց սրբազան անունները իրանց արած կարգադրութիւնների հետ։

ԱՌԵՎՏՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ։

Լիվերպուլ, հոկտեմբերի 23։

Բամբակը դարձեալ վեր քաշվելու վրայ է, որովհետև Ամերիկայից համբաւ ստացվեցաւ, որ էնտեղ ցուրտը շատ վնասել է բամբակին։ Ամերիկայի միջին տեսակի գինն է 15 պէնս։

Պետերբուրգ, հոկտեմբերի 25։

Կուրսը Լօնդոնի վրայ $31^3/_8$ պէնս։
Պարիժի վրայ . . 327 սանտիմ։
Ոսկին . . . . . 6 մ. 25 կ.
5% Լատարեյով առաջին փոխառութենի տոմսակները $110^1/_2$ մանէթ։
— Երկրորդինը 107 մանէթ բանկումը, բայց բիրժայումը 105 մ. է հասնում։
Պետերբուրգի բանկը բարձրացրուց իր դիսկոնտը մինչև 10%։

Մոսկվա, հոկտեմբերի 23։

Նուխվայ հասարակ թելը 315 մ.
— Բարձր տեսակը 350 մ.
Պարսկաստանի բամբակը 15 մ. 50 կ.
Շաքարը . . . . . 9 մ.
Դերբենդի և Դուբայի տորոնը 5 մ.

Թիֆլիս, նոյեմբերի 5։

Շաքարը Ֆրանսիացոց 9 մ. 90 կ.
— **Ռուսինը** . . 10 մ. 45 կ.
Արծաթը 84% . . —
— 72% . 75 մ. —
Ոսկին . . . . 6 մ. 80 կ.

ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՑԱՑՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ։

Առաջիկայ 1867 թուականի „ԳԱՐՈՒՆ„ ամսագիրը կհրատարակվի մի և նոյն ուղղութեամբ։ Եւ որովհետև այս ներկայ տարումն սպրիլ ամսին սկսուեցաւ հրատարակումն, ուստի դեռ էս է աւարտած, սակայն կխոստանանք, որ այս 1866 թուականի ամբողջ տարուանը հասցնել մեր տարբադրողներուն, իսկ 1867 ինը սկսել յունվար ամսին։ Ցանկացողները Թիֆլիզի մէջ կարող են դիմել ուղղակի ինձ մօտ և Աւետիք Էնֆիաճեանցի գրավաճառանոցը, իսկ գրի քաղաքներում և գիւղերում կարող են նամակով դառնալ դէպի խմբագրատունը այս հասցէով „Въ Редакцію Армянскаго журнала Весна„ և իրանց հասցէն էս յայտնեն ճշգութեամբ։ „ԳԱՐՈՒՆ„ ամսագրի տարեկան գինն է 6 ռուբլի արծաթ, թէ Թիֆլիզումը և թէ ուրիշ քաղաքներում։

Այս ամսագիրս պարունակելով իւր մէջ եկեղեցւոյն վերաբերեալ յօդուածներ, յոյս կայ, որ ամենայն տեղի Սրբազան Առաջնորդներն առաջարկեն հոգևորականաց ստանալու, որի տարեկան 6 ռուբլի գինն, չունի նշանակութիւն ինչ, իսկ յօդուածներն կտեղեկացնեն նրանց՝ իւրեանց եկեղեցւոյ պատմութեան, նորա ուղղափառ վարդապետութեան, զանազան հոգևորական գրքուածներին, և միւս քրիստոնեայ ազգաց եկեղեցեաց պատմութեանը, որ անշուշտ հարկաւոր են հոգևորականաց գիտենալու համար։ Եւ ամենայն օրագիրներ և լրագիրներ հետ զհետէ կատարելագործվում են, երբ որ ունենում են նիւթական միջոցներ։

Հրատ. և խմբ. Սահակեանց աւագ քահանայ ՄԱՆԴԻՆԵԱՆՑ։

Էս մէկ քանի օրումը կգուրս գայ պ. Հ. Էնֆիաճեանցի և ընկ. տպարանից „Վաճառականի„ 32, 33 և 34 №№ ներկայը դուրս տպված։ „ԹԻՖԼԻՍԻ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԵՆԻ ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ„ առանձին տետրակով և կծախվի պ. Ա. Էնֆիաճեանցի գրքատանը թէ քաղաքումն և թէ քաղաքից դուրս ուղարկելով հասցէ՝ 20 կոպեկով։

дозволено цензурою
Ноября 13-го 1866 г

Հ. ԷՆՖԻԱՃԵԱՆՑԻ ԵՒ ԸՆԿ. ՏՊԱՐԱՆՈՒՄԸ։

Խմբագրող և հրատարակիչ Գ. Տէր Ադամեանցեանց։